

COL·LEGIS PROFESSIONALS

Nova junta de professors de dibuix

El 8 hi ha eleccions per a cobrir el càrrec de degà

Divendres a la tarda van prendre possessió els membres de la nova junta de govern del Col·legi Oficial de Professors de Dibuix, elegits el 31 de gener passat, excepte el degà, que no ha estat designat encara, ja que dos dels tres candidats que es van presentar per a aquest càrrec, Esther Boix i Roman Vallès, van quedar empatats a 47 vots.

La nova junta, que substitueix l'encapçalada per Anna Maria Guàrdia, que va ocupar el càrrec de degà fins ahir, és formada per: Rosa Gratacós, en el càrrec de secretari; J. Oriol Montserrat, com a tresorer; Enrica Casademont, comptador; Ursicina Amat, vocal 1er; Oriol Nogué, vocal 2on; Ramon Ferran, vocal 3er; Xavier Vilallonga, vocal 4rt; Maria Pilar Sanz, vocal 5è, i Emili Auguet, vocal 6è; pertanyen a l'anterior junta, Montserrat Casademont, Amat Vilallonga.

Quant al càrrec de degà, com que la circumstància de l'empat no és prevista en els estatuts del Col·legi, alguns col·legiats i també la candidat Esther Boix van sol·licitar la convocatòria de noves eleccions per a cobrir aquest càrrec. La junta va adreçar una consulta en aquest sentit al ministeri d'Educació i Ciència i a l'advocat de l'Estat, els quals van respondre que havien de celebrar-se noves eleccions.

DOS CANDIDATS A DEGA

A començaments d'abril es va celebrar una assemblea general al Col·legi en el curs de la qual es va decidir que les noves eleccions se celebrarien el 8 de maig.

Un grup de catorze col·legiats, als quals s'han adherit posteriorment divuit més, va presentar Esther Boix com a candidat. La junta ha presentat la candidatura de Paco Medina Benavente, que era el tercer candidat a les eleccions del 31 de gener, ocasió en que va quedar eliminat en obtenir tan sols 21 vots.

Els membres electes de la junta han trigat, doncs, tres mesos a prendre possessió. Segons un assessor jurídic consultat per la junta, de l'article 25 dels estatuts es desprèn que el càrrec de degà pot ésser vacant i, per tant, era possible donar possessió als altres membres electes, sense necessitat que el degà antic hagués de continuar en funcions. Així ha estat anunciat a tots els col·legiats per mitjà d'una carta enviada per a la junta en la qual se'ls comunicava que divendres tindria lloc la presa de possessió. Fins que el primer càrrec de la junta es cobreixi, i segons estableixen els estatuts, el vocal primer substitueix el degà en les seves funcions. Ursicina Amat és, per tant, des de fa dos dies, degà en funcions del Col·legi de Professors de Dibuix.

Davant d'aquest canvi de Junta de Govern, convé recordar que, fins fa uns mesos, l'entitat havia estat molt apagada ja que s'hidua a terme una molt escassa activitat. En el si del Col·legi hi ha, però, un nombre grup de persones interessades a revitalitzar la professió i a donar un decidit impuls a l'entitat.

La candidatura encapçalada per Esther Boix a les passades eleccions va presentar aleshores el seu programa, en el qual es proposaven un estudi de la problemàtica i necessitats de la professió en els seus aspectes legal, professional i social. Aquesta finalitat es concretava en una sèrie d'objectius: incidir en la defensa de la titulació; estudi de la possibilitat d'un canvi de la Universitat Central a la Politécnica; gestió de l'ampliació i extensió del dibuix en els Plans d'Educació, i especificació dels títols que han d'impartir-lo; potenciació de la investigació professional; creació d'una connexió entre els educadors teòrics i pràctics; col·laboració amb d'altres col·legis i entitats, i participació directa en les activitats culturals i ciutadanes; proposta de revisió dels Estatuts del Col·legi.

MAJOR DIGNITAT EN LA PROFESSIO

L'altre candidat, Francesc Medina, segons m'ha explicat ell mateix, s'ha presentat impulsat per un grup de companys que l'han invitat a fer-ho. Medina afirma que és molt interessat en això que el Col·legi funcioni. A petició d'aquest grup de companys, els va adreçar per escrit el programa que es proposaria de dur a terme, cas de resultar elegit degà. Aquest programa, avalat per cinquanta firmes, es farà arribar ara per correu a tots els col·legiats. Diu Medina que, en cas d'accedir al càrrec, seria "ferm i liberal en les resolucions; independent, responsable en les peticions i negociacions; escurçolós en el compliment dels acords, sempre democràtics, que es prenguessin". I serien els objectius primordials: donar una major dignitat a la professió; eficàcia i extensió de la formació estètica a tots els estudis educacionals, presència sense personalismes, del Col·legi, en tots els actes de caràcter cultural, laboral i social; participació i ajut al Congrés de Cultura Catalana; intentar noves fórmules i solucions econòmiques; treball en equip. I, segons m'ha recalcat ell mateix, harmonització de les diverses ideologies o tendències imperants dins el Col·legi.

Pel que fa a la Junta que ara acaba de cessar, cal atribuir-li la consecució d'un local per al Col·legi i l'organització, l'estiu passat, d'un Congrés Internacional sobre la professió.

R.M.P.

La comarca, entitat reivindicada

Enric Lluch: La divisió territorial depèn de l'opció política

Com a cloenda del II Cicle de Cultura Catalana que, organitzat pel Col·legi de Doctors i Llicenciats, ha tingut lloc a ESADE, Enric Lluch, professor de Geografia de la Universitat Autònoma, ha pronunciat una conferència sobre "Pau Vila i la divisió territorial de Catalunya".

Més que en la personalitat del geògraf, Pau Vila, que, amb els seus 95 anys es troba en plena llucidesa i activitat, Lluch es va centrar en el tema de la divisió en comarques, avui comunament acceptada per una gran part de la població catalana.

Enric Lluch va fer un ràpid repàs dels antecedents històrics de la divisió territorial. L'any 1600 es comença a parlar de la comarca. La Renaixença cultural del XIX i el catalanisme polític sorgit a la segona meitat de segle prenen el tema de les comarques com una de les banderes de la cosa catalana.

Va fer referència al projecte de Constitució d'Estat Català Federal al 1883, en què ja sorgia, com una entitat entre el Municipi i la regió, la comarca. Era ja, doncs, una reivindicació política. I les Bases de Manresa de 1892 ja reconeixen atribucions administratives a la comarca.

INTRODUCTOR DE LA "SUPERCOMARCA"

—Quino és l'aportació fonamental de Pau Vila quant a la divisió territorial de Catalunya?

—Pau Vila, d'una banda, refusa la visió historicista tradicional de la

comarca, que preven que ja existia a que no variaria mai. Ell distingeix ja la regió natural i la comarca. D'altra banda, afirma que els fets econòmics i socials són els que determinen l'existència de la comarca. Que aquesta té una ciutat que la polaritza i que pot variar amb el temps.

Pau Vila fou l'introducció del concepte de vegueria o supercomarca. Com ja havien remarcat abans Miquel Santaló o l'historiador Valls i Taberner, Vila veu que entre el nivell inferior (comarcal) i el metropolità (Barcelona) existeix aquest nivell intermedi. Aquesta aportació de la vegueria havia de permetre d'arribar a les premisses d'una divisió territorial, que quaranta anys més tard contemplem com una obra molt ben feta.

Aquests idees foren aprofitades després, pels membres de la Ponència de la Divisió Territorial de la Generalitat, creada l'any 1931, de la qual formava part el mateix Pau Vila.

—Van adreçar una enquesta als alcaldes de tots els pobles de Catalunya, en la qual se'ls preguntava sobre el lloc on anaven a mercat, a quina comarca els semblava que pertanyien, etc; a més, van fer una anàlisi crítica de la divisió en partits judicials i una sèrie de viatges d'informació. La ponència va arribar, després de moltes dificultats, a fer un projecte de demarcacions. Més tard van introduir el nivell de les vegueries i les comarques. Aquest projecte va ser més o menys aprovat el 1936, però no va arribar a passar del paper a la realitat.

—Només després del 19 de juliol,

la situació territorial va trobar el camí cap a la realitat.

ESTRUCTURAR D'ACORD AMB LES NECESSITATS

—Pau Vila era concient d'això. Que calia establir l'estructuració del país d'acord amb les necessitats socials. El Consell d'Economia creat l'abril del 36, va necessitar una mena de marcs territorials d'actuació, i per això va crear una ponència que estudiés la divisió territorial per tal de poder crear delegacions del Consell d'Economia.

Aprofitant els documents de 1931, s'arriba a la signatura d'un primer decret, per part de Josep Terradellas i Lluís Companys, i d'un segon, per part de Diego Abad de Santillán i el mateix Terradellas. La implantació de la divisió territorial va ser, però, només parcial.

—Tant l'estatut del 31 com el del 32, feien referència específica a la divisió comarcal de Catalunya?

—No solament els del 31 i 32, sinó també l'Estatut Interior del 1933, establien que la divisió territorial es faria per comarques.

—Actualment, vivim una revalorització de l'entitat comarcal?

—En aquest país hi ha una mena de disciplina col·lectiva que ha fet que economistes, geògrafs, sociòlegs... utilitzessin normalment la divisió comarcal. Ho han fet el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, diversos bancs, la Geografia Aedos, Pierre Vilard... També el Congrés de Cultura Catalana i la Unió de Pagesos, per citar dos moviments més, han adoptat la divisió en comarques. De fet, en el Règim Especial per a Catalunya se seguirà possiblement, d'una forma o altra, la divisió en comarques, car, hom les sent com una cosa molt vigent.

Durant la seva intervenció, Lluch va parlar de les perspectives que hi ha sobre el tema de la divisió territorial, i cità les opinions de diversos autors. D'una banda, els qui proposen de reexaminar el nivell de la vegueria, com és el cas de Solé Sabarís, o els que propugnen una unitat més petita que la comarca, la rodalia, com Joan Solé i Ribé. El grup que inclou Ribes i Piera, Carreras i Puigdemolles, Eugeni Giral i Ernest Lluch, ha fet veure, en canvi, la importància de les àrees metropolitanes i el caràcter que les diferencia de les comarques.

LES ÀREES METROPOLITANES

—Quines són aquestes característiques diferencials entre la comarca i l'àrea metropolitana?

—L'estructura territorial de les àrees metropolitanes és diferent de la de les altres comarques no metropolitanes, que són una colla de pobles amb un cap de comarca, com per exemple el Penedès, respecte de Vilafranca; les àrees metropolitanes, en canvi, tenen més d'un centre o capital, especialitzat en uns o altres serveis. I es parla del model metropolità o del comarcal.

Força lluny del cas de Solé Sabarís, que és favorable a la divisió territorial en comarques, hi ha el cas del geògraf francès Perrin, que afirma que la comarca correspon a un grau d'economia de base agrària, ja superada.

—Entre tots aquests corrents, quin seria la seva postura?

—Creec que per a revisar la divisió comarcal cal conèixer prèviament quina opció política de fons es vol adoptar, és a dir, l'estructura econòmica i social. Les grans opcions polítiques corresponen a diferents formes de divisió del territori. Mentre l'evolució política no ens porti al moment de conèixer una acció política de fons, la posició més raonable és d'utilitzar la mateixa opció del 31, implantada el 36. Així com es reivindica l'Estatut com a cosa provisional, també ens pot anar bé la divisió actual fins que uns òrgans de govern definitius no donin les pautes polítiques que permetin als tècnics de treballar.

ROSÀ MARIA PIÑOL

ENSENYAMENT

Els comptes de les guarderies

Arran de la concentració de guarderies a la plaça de sant Jaume, el Govern Civil de Barcelona recordava, en una nota tramesa a la premsa, l'existència d'unes subvencions atorgades per la Direcció General d'Assistència Social per tal de contribuir a les despeses de funcionament d'aquests centres.

Indirectament, doncs, es posaven en dubte les reiterades afirmacions fetes per la comissió de guarderies en el sentit que no rebien cap mena d'ajuda i que llur situació econòmica era desesperada.

Ara les guarderies han aclarit el tipus de subvenció que la direcció general ofereix: "Les ajudes són per a cobrir el déficit, però cal fer constar que l'any passat aquestes ajudes només cobrien el vint-i-dos per cent de les quantitats demandades, amb una mitjana de tres-centes setanta-

una mil pessetes per centre. Tenint en compte que el pressupost anual d'una guarderia no baixa mai dels cinc milions, s'entén que el veritable sosteniment del centre ha de provenir de les quotes que paguen els pares", ha manifestat la comissió Econòmica de les guarderies.

D'altra banda, i per tal de dissipar qualsevol dubte, les guarderies s'han referit també a altres ajudes que reben del Ministeri del Treball per als centres que tenen la qualificació de "laborals", posant en relleu que aquestes ajudes, posat que s'apliquen preferentment a centres que tenen molts nens i pocs educadors, afavoreixen una mena de guarderia "magatzem". Finalment, pel que fa a subvencions d'òrgans locals, la comissió econòmica de guarderies assenyalava que l'Ajuntament ofereix cent-mil pessetes per a col·laborar a la instal·lació de nous centres, quantitat que és qualificada d'"irrisòria".

Reformisme artístic insuficient

El ministeri d'Educació preveu de reformar els plans d'estudi suarà vigents per tal d'incloure una assignatura d'història de l'art i de les civilitzacions al primer curs de batxillerat i una d'història de l'art espanyol al curs d'orientació universitària.

Així el ministeri respon indirectament a la pressió dels estudiants i ensenyants de belles arts que veïen amb preocupació la supressió d'aquestes matèries, l'interès de les quals sembla prou evident com ha reconegut el subsecretari Olivencia en dir: "aquesta formació ha de fonamentar-se en una base humanística a partir dels primers nivells de l'ensenyament".

Els representants dels departaments d'art de la Universitat i de l'Autònoma, de l'Escola de Belles Arts de la Massana i del congrés de

Cultura Catalana, pensen tanmateix que aquest propòsit reformista no pot assolir les seves finalitats mentre no sigui dictada una llei, elaborada per professionals i especialistes de l'art, que estableixi l'aprenentatge del llenguatge artístic. "La reposició d'unes assignatures teòriques que mai no haurien hagut de desaparèixer no resoldrà res", han afirmat aquests representants. "La història dels fets artístics —diuen— resulta ésser un ensenyament mort per als qui no han estat capacitats per a entendre de manera viscuda el que significa el llenguatge artístic."

Els representants de l'ensenyament universitari reafirmen, doncs, llur voluntat de continuar el moviment reivindicatiu pels camins legals i àdhuc mitjançant manifestacions públiques per tal com "només la mobilització activa ha fet reflexionar el ministeri fins ara".

Per a un poble
que sap beure...

DE LA SERRA

Un autèntic cava.

HERNIAT

L'aparell "ODRAP" és suau i de la màxima comoditat. Perquè és sense ferros ni ressorts; només pesa 95 grams, sota el banyador es porta sense notar-se. Es pot dormir portant-lo i banyar-se per ser rentat. Amb "ODRAP" l'hèrnia va reduïda i millorant. Es fabrica a mida, sota prescripció facultativa. "ODRAP" Travessera de Gràcia, 10 pral. (al costat Calvo Sotelo). BARCELONA - 6. Autorització D.G. Sanitat 530. Consulteu al vostre metge. Horari: 10 a 1 i de 4 a 7.

AUTOMOBILS DU-PRE

SEAT 1430 B-N
" 127-2 FL B-AD
" 600-E B-900
RENAULT R-8 B-O
AUSTIN VICT. L B-U
SIMCA 1200 GLE B-L

C. Mallorca, 610-612